

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 20. siječnja 2021. [\[Multimedia\]](#)

Papa: Kršćani moraju nastaviti hod prema punom i vidljivom jedinstvu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U ovoj ću katehezi govoriti o *molitvi za jedinstvo kršćana*. Naime, tjedan od 18. do 25. siječnja posvećen je na poseban način tome, molitvi Bogu za dar jedinstva kako bi se prevladalo sablazan podjelâ među onima koji vjeruju u Krista. On je, nakon Posljednje večere, molio za svoje „da svi budu jedno“ (Iv 17, 21). To je njegova molitva prije muke, mogli bismo reći njegova duhovna oporuka. Primjećujemo, međutim, da Gospodin nije učenicima jedinstvo naložio. Niti im je održao govor kako bi istaknuo koliko je ono potrebno. Ne, *on se molio Ocu* za nas, da budemo jedno. To znači da nismo dovoljni mi, svojim snagama, da ostvarimo jedinstvo. Jedinstvo je ponajprije dar, to je milost koju trebamo tražiti molitvom.

Svaki od nas ima za tim potrebu. Naime, primjećujemo da nismo sposobni sačuvati jedinstvo ni u sebi samima. I apostol Pavao je u sebi osjećao jedan razdorni sukob: htjeli bismo činiti dobro, a skloni smo zlu (usp. Rim 7, 19). Shvatio je tako da korijen mnogih podjela koje su oko nas – među osobama, u obitelji, u društvu, među narodima pa i među vjernicima – je u nama. U pastoralnoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu *Gaudium et spes* Drugoga vatikanskog koncila kaže se da „neuravnoteženosti od kojih trpi današnji svijet zapravo su povezane s onom osnovnijom neuravnoteženošću koja je ukorijenjena u ljudskom srcu. Naime, u samom se čovjeku sukobljuju mnogi elementi [...] Prema tome, čovjeka muči podijeljenost u njemu samome; iz nje također nastaju tako brojni i toliki razdori u društvu“ (10). Dakle, rješenje za podjele nije suprotstaviti se nekome, jer nesloga rađa drugu neslogu. Pravi lijek kreće od toga da se od Boga moli mir, pomirenje, jedinstvo.

To vrijedi prije svega za kršćane: jedinstvo može doći samo kao plod molitve. Diplomatski napori i akademski dijalozi nisu dovoljni. Isus je to znao i otvorio nam je put, moleći. Naša molitva za jedinstvo kršćana je tako skromno ali zaufano *sudjelovanje u Gospodinovoj molitvi*, koji je obećao da će svaka molitva u njegovo ime biti prihvaćena od Oca (usp. Iv 15, 7). Možemo se sada

zapitati: „Molim li za jedinstvo?“ To je Isusova želja, ali ako se osvrnemo unatrag na nakane na koje molimo, vjerojatno ćemo shvatiti da smo malo, možda nikad, molili za jedinstvo kršćanâ. A ipak, o tome ovisi vjera u svijetu; naime, Gospodin je tražio jedinstvo među nama „da svijet uzvjeruje“ (Iv 17, 21). Svijet neće povjerovati zato što ćemo ga uvjeriti dobrim argumentima, nego ako budemo svjedočili ljubav koja nas ujedinjuje i po kojoj postajemo ljudi bliski svima.

U ovo vrijeme teških nevolja još je potrebnija molitva da jedinstvo prevlada nad sukobima. Prije nego je potrebno ostaviti po strani partikularizme kako bi se promicalo opće dobro i zato je naš dobar primjer od temeljne važnosti: silno je važno da kršćani nastave hod prema punom, vidljivom jedinstvu. Posljednjih su godina, Bogu hvala, učinjeni mnogi koraci naprijed, ali treba neumorno ustrajati u ljubavi i molitvi i ne dati se u tome obeshrabriti. To je put koji je Duh Sveti potaknuo u Crkvi, u kršćanima i u svima nama, i s kojeg nam nema natrag, nego uvijek naprijed!

Moliti znači boriti se za jedinstvo. Dà, boriti se, jer je naš neprijatelj, đavao, kako sama riječ kaže, razdjelitelj, razdornik. Isus Duha Svetoga moli za jedinstvo, stvaranje jedinstva. Đavao uvijek unosi podjelu i razdor, jer njemu priliči unositi razdor. Napastuje na podjelu, svugdje i na sve načine, dok Duh Sveti uvijek potiče težiti složno istome cilju u jedinstvu. Đavao nas općenito ne dovodi u napast u vezi s visokom teologijom, već u vezi sa slabostima naše braće. Lukav je: uvećava tuđe pogreške i mane, sije neslogu, izaziva kritiku i stvara frakcije. Božji put je drugačiji: prihvaća nas takve kakvi jesmo, silno nas ljubi, ali nas ljubi takve kakvi jesmo i prihvaća nas takve kakvi jesmo; prihvaća nas kao drugačije, prihvaća nas kao grešnike i uvijek nas potiče na jedinstvo. Možemo preispitati sebe same i zapitati se da li na mjestima u kojima živimo jačamo konfliktnost ili se borimo da povećamo jedinstvo oruđima koja nam je Bog dao, a to su molitva i ljubav. Konfliktnost se, naprotiv, potiče ogovaranjem, uvijek, ogovaranjem drugih. Ogovaranje je najprikladnije đavlovo oružje za unošenje podjele i razdora u kršćansku zajednicu, za unošenje razdora u obitelj, za unošenje razdora među prijatelje, on uvijek sije podjelu i razdor. Duh Sveti, pak, u nama uvijek nadahnjuje jedinstvo.

Tema ove Molitvene osmine odnosi se upravo na ljubav: „*Ostanite u mojoj ljubavi i donosit ćete mnogo roda*“ (usp. Iv 15, 5–9). Korijen zajedništva je Kristova ljubav, koja nam pomaže nadići predrasude kako bismo u drugome vidjeli brata i sestru koje uvijek treba ljubiti. Tada otkrivamo da su kršćani drugih vjeroispovijesti, sa svojim tradicijama, svojom poviješću, Božji darovi, da su darovi prisutni na teritorijima naših dijecezanskih i župnih zajednica. Počnimo moliti za njih i, kad je to moguće, s njima. Tako ćemo naučiti voljeti ih i cijeniti. Molitva je, podsjeća Koncil, duša cijeloga ekumenskog pokreta (usp. *Unitatis redintegratio*, 8). Neka zato molitva bude polazna točka kako bi se pomoglo Isusu ostvariti njegov san: da svi budu jedno.

APEL

Preksutra, u petak 22. siječnja, stupit će na snagu Sporazum o zabrani nuklearnog oružja. Riječ je

o prvom međunarodnom pravnom obvezujućem instrumentu koji zabranjuje te naprave čije korištenje ima nesaglediv utjecaj, pogađa u kratkom vremenu veliki broj ljudi i nanosi dugoročne štete okolišu.

Snažno potičem sve države i sve ljude dobre volje da odlučno rade na promicanju nužnih uvjeta za svijet bez nuklearnog oružja, pridonoseći napredovanju mira i multilateralne suradnje toliko potrebne svijetu.